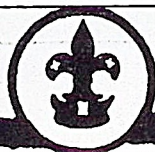


Spejdernes Magasin



14. Aargang Nr. 2

November 1929



SALMEBØGER

*Byens billigste Salmebog
kun 4.75*

i smukt bøjeligt Bind med runde
Hjørner.

Ægte Skindbind kun 5.25

Navn og Dato gratis.

**En god Bog er den
bedste Gave.**

*Stort Udvalg af billige indb.
GAVEBØGER*

Fyldepenne — Pencils

Fr. Palm Greisen.

— Silkegade 4. —

Tlf. Central 4619 og 13318.

VIDUNDERLIG ER PALLES NYE SPEJDER CHOKOLADE

Den originale
Teltpakning

Indeholder Jordens
dejligste Produkter

En Lækker-
Bidsken.

En Gang smagt
altid forlangt.



Lumber Dragter.

Nyhed!

Nyhed!

Disse praktiske Sports- og Skoledragter bestaaende af Lumberjacket (2 Lommer, Lynlaas eller Forknapning og Elastikbælte) og Plus Fours Benklæder — i bedste heluldne skotsk Tweed — leverer vi efter Maal til følgende Priser:

10 Aar
Kr. 30.00

15 Aar
Kr. 36.00

Voksen
Kr. 45.00



**Lembckes
Friluftsudstyr A/S**
Nørregade 15, Byen 4986.



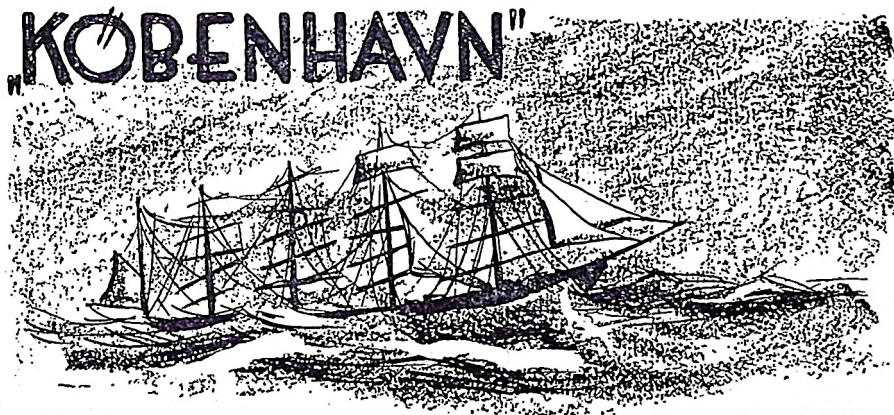
SPEJDERNES MAGASIN

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

14. AARG.

NOVEMBER

NR. 2



Tegning af H. Borges Andersen.

„Kobenhavn's Skæbne har vakt den største Deltagelse i Sydafrika, hvor den stolte danske Sejler var velkendt, og hvor man i alle Sohaune med Spænding har fulgt Efterforsknings-Ekspeditionerne. I et stort Durbanblad offentliggøres følgende smukke Hilsen til „Kobenhavn“, som vi her bringer i Oversættelse:

*Er der maaske et Hav, vi ikke kender,
som ej blev kortlagt med dets Rev og Skær,
et Hav, hvor alle tabte Skibe ender,
for altid fjernt fra Menneskenes Færd?
Og støvner du nu frem henover dette
med Flag fra Top og stramme, hvide Sejl,
hvad eller hænger de saa dødsenstrætte
som Taagesvøb om Syner i et Spejl?*

*Vi kan, vi vil ej mindes dig som Vraget
med Sejl i Pjalter og med Masten brudt,
og kun en sønderreven Flig af Flaget,
en Havets Stormfugl, lam og vingskudt.
Nej, vi vil mindes dig fra Storheds Dage,
med Skum om Stævnen og Sejl fra Dæk til Top.
Saa skal du nævnes i de nys Dage,
som Saga for den Slægt, der vokser op.*

VED LEJRBAALET.

Den 19. November 1929

er en Mindedag for danske Spejdere. Den Dag er det 20 Aar siden, Spejderbevægelsen begyndte i Danmark.

Den 19. November 1909 holdt Dr. phil. Oscar Hansen et Foredrag paa „Gl. Hellerup Gymnasium“ om „Spejdersport“. Det var første Gang, man her i Danmark fik at vide om den Sport, som den nuværende Verdens-Spejderchef Baden-Powell havde skabt i England.

Den første danske Spejderpatulje.

Allerede Dagen efter startede Rektor Hartvig Møller paa „Gl. Hellerup Gymnasium“ den første danske Spejderpatulje. Jeg blev Patuljefører for denne første Patulje, og vi trænede til Rekrutprøven og II Klasses Prøven efter den engelske Spejderbog.

Uniformer havde vi ikke, de var slet ikke til at købe i Danmark, og det varede noget, inden vi fik Uniformer sendt fra England. Vi var meget glade og stolte over vor nye Uniform, men Folk lo ad os paa Gaden og fortalte os, at „det var ikke Fastelavn endnu“; de vidste jo overhovedet ikke, hvad Spejdere var.

Abespejdere.

Efterhaanden fik andre Drenge Nys om, hvad Spejderne lavede, og de dannede smaa Bander, der bar Patuljeskjorte paa Skulderen og gik med „Kosteskaff“, som Folk kaldte vore Spejderstave. Men de gjorde mere end det; de lavede ikke saa faa Drengestreger, og godt var det jo ikke.

Korpset startes.

Men der var Krummer i dem og Lyst til at være med, og saa startedes „Det Danske Spejderkorps“ med Dr. phil. Oscar Hansen som Formand for Bestyrelsen og Ritmester Lembecke som Korpsinstruktør, og nu blev de fleste „Abespejdere“ til rigtige Spejdere, og Korpset voksede sig stort og stærkt. Korpset blev startet 14. December 1910.

Der er nu over 10,000 danske Spejdere.

Den første Patulje er nu vokset til 10,000 Spejdere i Løbet af de 20 Aar, 7000 i „Det Danske Spejderkorps“ og 3500 K. F. U. M.-Spejdere. Men nogle af dem er sikkert „Sommerspejdere“.

Hvad er „Sommerspejdere“?

B. P. kender dem. Som I véd, regnede det temmeligt godt under Jamboreen i England, og B. P. sagde i den Tale, han holdt ved Aabningen af Lejren:

„Ethvert Fjok kan være Spejder paa en Solskinsdag“.

Det er den Slags, der hedder Sommerspejdere. I har sikkert ogsaa truffet nogle af disse „Spejdere“, der er med om Sommeren, naar Vejret er varmt, og Solen skinner. Men naar Efteraaret begynder, faar de saa travlt med deres „private Interesser“, at de ikke har Tid til at tage med paa Turene, naar der er graa Skyer, der truer med Blæst og Regn.

Netop i denne Tid kan man lære dem at kende. De tror ikke paa, at en Tur i et blæsende Regnvejr kan være ligesaa herlig, som en Solskinsstur. De kryber i Læ ved den første Tanke om Ubehageligheder. Den raske Spejder tager al Ting med. Livet er altid fuldt af Oplevelser, men ikke altid fuldt af Solskin.

Var jeg nødt til at vælge mellem at være Spejder enten paa Graaejrdsdage eller paa Solskinsdage, saa valgte jeg Graaejrdsdagene, for dem er der flest af. Nu er det jo heldigvis saa godt, at man kan være Spejder hver eneste Dag, Aaret rundt.

Hvad er Graaejrdspejdere?

Det er den rigtige Slags. Det er dem, der synger: „Lad det øse, lad det pøse, lad det skylregne ned — —“. Og af dem er der ikke Brug for 10,000 men for 50,000.



A stylized signature, likely of Baden-Powell, written in a cursive script.

TRE SPEJDERE I AFRIKA

Paa Gyldendals Forlag er lige udkommet en smuk og fornøjelig Bog med ovenstaaende Titel. Den er skrevet af tre 15-aars Dreng, Robert Douglas, David Martin og Douglas Oliver, som blev udvalgt blandt de 800,000 amerikanske Spejdere til at deltage i Martin Johnsons eventyrlige Filmseks-
pedition i Afrika.

To af disse Dreng, Dave og Doug, var for Resten Medlemmer af det amerikanske Jamboreehold, og de var en Dag Gæster i den danske Lejr.

Mr. Johnson har selv skrevet en interessant Artikel om Drengene og deres Færd til det internationale Spejderblad „Jamboree“. Han fortæller bl. a. følgende:

Tanganyika — Løvelandet.

En Morgen stak vi i Automobil stik Sydvest ind i Tanganyika Landet, Engelsk-Øst-Afrikas store Løveland, og efter 2 Dages haard Rejse kom vi til vor Lejr i Serenio, der skulde tjene os som Udgangsprækt for vore Togter. Det var et af de Indfødtes Vanduller, og alt vort Udstyr og vore sorte Bærere ventede os der.

Spejderne overgaar de Indfødte.

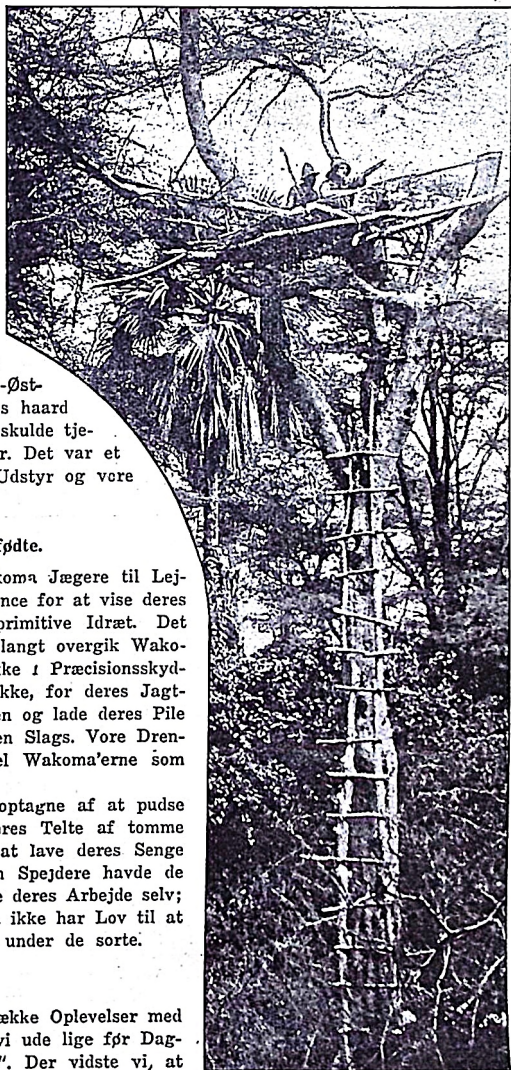
Paa den første Dag kom en Flok Wakoma Jægere til Lejren, hvilket gav vore tre Spejdere en Chance for at vise deres Eviler for Bueskydning, Wakoma'ernes primitive Idræt. Det forbavsede mig i høj Grad, at Drengene langt overgik Wakoma'erne. De Indfødte træner aabenbart ikke i Præcisionsskydning; de behøver det for Resten heller ikke, for deres Jagtmetode bestaar kun i at skyde ud i Luften og lade deres Pile træffe en Hjord af Vildt af en eller anden Slags. Vore Drenge Dygtighed gjorde Indtryk paa saavel Wakoma'erne som vore egne Bærere.

Den første Dag var Drengene idvrigt optagne af at pudse deres Geværer og lave Møblement til deres Telte af tomme Petroleumsdunke. De tog endog fat paa at lave deres Senge til vore sorte Drenge's store Foragt. Som Spejdere havde de nyankomne hjemme været vant til at gøre deres Arbejde selv; nu lærte de snart, at hvide Mænd i Afrika ikke har Lov til at udføre det simple Arbejde, som henhører under de sorte.

Løver.

Den anden Morgen begyndte en lang Række Oplevelser med Løver. Efter et godt Morgenmaaltid var vi ude lige før Dag-gry ved vor gamle Jagtplads „Løvedalen“. Der vidste vi, at

Flokke af store Katte strejfedes omkring uden Sky for Mennesker, helt hjemme i deres bakkede, græsbevoksede vildtfyldte Land.



Der var ingen Tvivl om, at Løverne ventede paa os. Ikke en mile fra Lejren kom vi over en 'ung Hanløve, der strakte sig og vandrede af, lige som vi kom til. En halv mile længere fremme saa vi tre smukke Løvinder, der lod Drengene komme nær nok til at tage nogle gode Billeder.

Ved 10-Tiden saa vi de første „bemarkede“ Løver. Der var tre, hvoraf de to største maa have vejlet et tusind Pund hver. De var heldigvis i godt Humør og gjorde ikke noget Forsøg paa at angribe os. Spejderne var vist ikke helt klare over, hvad et Angreb fra deres Side vilde have betydet. Det er slet ikke saa let at standse en Løve selv med en moderne Rif-
fel. Jeg har været ude for at standse en, der allerede havde
3—4 Skud i Lun-
gen, ja, endog et
i Hjertet.

Spejderne fik hver een Løve som Trofæ. Den heldige, der skulde skyde først, blev udtaget ved Lodtrækning.

Doug vandt, og han havde det Held at faa Ram paa et flot Dyr med en smuk Manke.

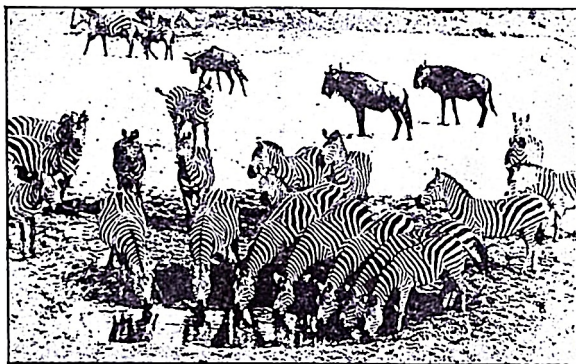
Jeg vil egentlig gerne sige, at min Hustru og jeg skød saa lidt som muligt. Naar undtages to Løver, hun havde skudt kort før dette, havde vi ikke været ude efter et eneste Trofæ. Beklageligt nok har Nedslagningen af vilde Dyr staaet paa i mange Aar uden Hindring, men heldigvis kom Englænderne til, før de store Flokke var alt for stærkt reduceret. Og nu er Lovene strenge nok til at holde Jagten nede paa et rimeligt Punkt.

Fotografering og Sporing.

Doug var ivrig efter at fotograferer. Da jeg i mange Aar havde fotograferet Afrikas vilde Dyr, kunde jeg hjælpe ham, til han faktisk blev helt udmærket til at bruge sit Lommeapparat. Dave og Dick var opsatte paa at træne i Sporing af Vildt. Baade min Hustru og jeg gjorde os stor Umage for at lære dem de forskellige vilde Dyrarteres Spor at kende, og Bacari, vor indfødte Fører, lærte dem ved Hjælp af ubetydelige Aftryk i Græsset at afgøre, i hvilken Retning Vildtet drog, og omtrentlig hvor mange Dyr der var i hver Flok.

Slangeologi.

Undertiden overraskedes jeg ved mine Spej-
deres Viden, f. Eks. havde Dick Mærket for „Slangeologi“, eller hvad i Alverden nu Studiet af Slanger hedder. — En Dag vilde Drengene gerne se en Copra. Da vi havde slaaet en ihjel, lagde Dick sig paa Knæ og undersøgte den omhyggeligt et helt Kvarter. Saa dissekerede han Hovedet, men pludselig rejste han sig og sagde, at jeg tog Fejl, det var ingen Copra, for den havde ingen Giftkirtler, Hugtænderne var ikke hule, og der var ogsaa andre Kendetegn, som viste, at Slangen tilhørte en ikke giftig Gren. Fra da af lovede jeg mig selv at være mere omhyggelig, naar jeg skulde fortælle mine Spej-
dere noget.



Zebraer og Gnuer ved Drikkestedet.

Eventyr.

Det vil des-
værre føre for
vidt at fortælle
alle vore Ople-
velser, men de
tre Spejdere var
ude for saa man-
ge Eventyr med
Løver, Bøfler,
Leoparder og
Slanger, at en-
hver Dreng Ver-
den over vilde
have misundt
dem.

Hele 6 Uger

fortsatte vi vor Safari igennem Tanganyika; vi saa Hundreder af Løver og bogstavelig Millioner af andet Vildt. Det er ingen Overdrivelse. Drengene var saa heldige at faa et Glimt at se af dette Aars imponerende Vildttræk ned igennem Kenya-Kolonien til Tanganyika, et Træk, som næsten er ukendt i Landets Annaler. Henimod Slutningen af August vendte vi tilbage til Nairobi og sagde med Sorg i Sinde Farvel til vore tre Dreng. Selv de indfødte Bærere var uheldige over at skulle miste de flinke Kammerater.

Jeg ser nu, at Drengene har skrevet en Beretning om Sommerens Oplevelser i Bogform. Jeg har netop haft den Glæde at gennemløbe dette lille Bind og finder, at det er forbløffende nøjagtigt og interessant. Men der er noget mere end Selvglæde for mig ved at se, hvor glade de var over deres Afrikatid. Jeg véd nemlig, at Indtægterne fra denne Bog skal hjælpe tre storartede amerikanske Gutter igennem Studietiden.

Martin Johnson.

BREVE TIL JØRGEN V.

København, den 6. Oktober 1929.

Kære Jørgen!

Jeg er lige kommet hjem fra en aldeles storartet Terrænleg, vi har haft i Troppen. Vi startede i Gaar Lørdag Em. og kørte ud til Ravnholt Skov, hvor Øvelsen begyndte Kl. 7. Hver Patrulje medførte deres eget Lejrkluns, og alle Patruljer var mod hinanden. Det gjaldt først om indenfor en Afstand af ca. 5 km. fra Hovedkvarteret (mit Telt), som laa midt i Skoven, at finde en god — og skjult — Lejrplads. Inden Kl. 11. skulde hver Patrulje saa sende 2 Mand ind til Hovedkvarteret med en Skitse, der viste Lejrens Beliggenhed (for at vi i Nattens Løb kunde finde Lejrene og bedømme dem). Patruljerne maatte erobre alt fra hinanden undtagen nødvendige Klæder, Tæpper, Penge og Værdisager. — Jeg tør nok sige, at det blev en spændende Øvelse. Det lykkedes Egerne allerede om Aftenen inden „Vaabenhvilen“ (fra 12 til 6) at finde Bjørnernes Lejr og hugge det meste af deres Mad (bl. a. et helt Pund Chokolade), som de ikke havde været saa forsigtige at skjule. Teltet var Egerne dog ædelmodige nok til at lade blive staaende. Egerne bar sig for Resten meget fikt ad, idet de oppe i Nærheden af Hovedkvarteret havde 3 Mand liggende, som kun havde til Opgave at følge efter Spejdere, der havde været inde med Skitser. Paa den Maade fandt de hele 2 Lejre, — som de plyndrede. Men i Formiddags blev de taget voldsomt ved Næsen. De havde samlet en Mængde Bytte: Chokolade fra Bjørnene, Pærer og Æbler fra Falkene og Medisterpølse og Wienerbrød i lange Baner fra Pantherne — foruden 1 Telt, 3 Øxer o. s. v. Alle disse Sager skjulte de omhyggeligt i en gammel Grusgrav, uden at de anede, at en lille Mand paa 11 Aar fra Bjørnene samtidig laa bag et Træ og beundrede deres Anstrengelser. Næppe var de paa Vej mod nye Sejre, før Bjørnene blev hentet og erobrede hele Oplaget. — De spiste sig en regulær Mavepine til! — Din Patruljekammerat Børge vandt en stor personlig Sejrr ved at bluffe næsten hele den ny Vibepatrulje (du véd de smaa). Han var ude ganske alene, og fra Toppen af en Bakke saa han blaa Røg stige op fra Skoven; han gik efter Røgen og fandt Vibernes Lejr. Uden videre gik han hen til dem og fortalte, at Resten af hans Patrulje laa omme bag et Hegn i Nærheden og vilde komme og jævne Lejren med Jorden, hvis de ikke straks afleverede deres Armbind og gav ham noget at spise (de var, jfr. Røgen, midt i Havregrøden — med Pærerkompot). Viberne tabte helt Hovedet og afleverede deres Bind, medens Børge spiste Pærerne — og forsvandt med Patruljestanderen.

Desværre har jeg ikke Tid til at skrive om alt, hvad der skete, men du skulde prøve at faa din Tropsfører til at lave saadan en Øvelse. — Den arrangeres bedst som en Konkurrence, hvor der gives Points for: 1) Udrustning og Oppakning (praktisk og enkel), 2) Kortskitse, 3) Valg af Lejrplads, 4) Madlavning, 5) Spejdertjeneste (Bytte, Skitser af de andre Patruljers Lejre, Armbind o. s. v.) og 6) Rapport om Øvelsen.

Mange Spejderhilsner! — Din hengivne

Christian.

P. S. Egerne vandt selvfølgelig overlegent, — selv om du ikke var med.

”BIKS”

En Tigerhistorie.

Vehar Lake, der ligger fire Mil uden for Bombay, er et meget populært Udflugtssted, omtrent som Klampenborg for Københavnerne. En Dag, da et Selskab af unge Byfolk, der var paa „Skovtur“, havde slaaet sig ned dér for at nyde deres Frokost, fik en af dem pludselig Øje paa en vældig Tiger, der kom imod dem. Til alt Held havde et af de unge Mennesker en Bøsse med, og paa femten Meters Afstand lykkedes det ham at skyde Tigreren ned.

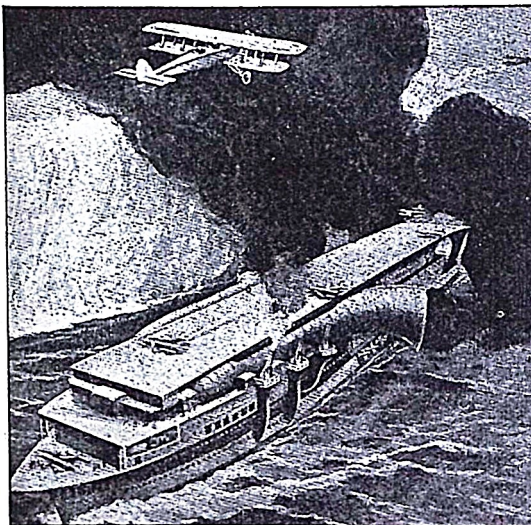
Vehar Lake ligger paa Salsette Island, der er adskilt fra det indiske Fastland ved et smalt Stræde. Der findes kun ganske faa vilde Dyr paa Øen, og at en Tiger viser sig saa nær ved Bombay er saa sjælden en Begivenhed, at man i Begyndelsen tog Historien for Spøg. Da Beviset imidlertid kunde frenskaffes i Form af den døde Tiger, maatte de tvivlende Sjæle overgive sig og tro.

Sjældent Tilfælde.

For nogen Tid siden meddelte Viscount Ennismore, den toogtyveaarige Søn af Jarlen af Listowel, at han ikke ønskede at benytte sin Titel mere og vilde kaldes W. F. Hare. Endvidere har han givet Afkald paa en mægtig Formue og kun sat saa mange Penge til Side, at han kan have 50 Kr. om Ugen til at leve af. Sin Formue har

han skænket til sociale Formaal.

Han er Medlem af det saakaldte „Naboerne“, et engelsk filantropisk Selskab, hvis Medlemmer alle har givet deres Formue bort i velgørende Øjemed og kun reserveret sig selv en Bagatel.



Efter Ill. London News.

Billedet viser et mærkeligt Fartøj, som er Moderskib for den japanske Marines Vandflyvere. Det er meget stort (40.000 Tons) og saaledes indrettet, at flere Maskiner samtidig kan „lande“ paa eller starte fra „Flyvepladsen“. Gennem den vældige Tragt paa Siden af Skibet kan der udsendes kulsorte Røgskyer, som lægger sig omkring Skibet, saaledes at dette ikke kan ses af andre Skibe, men vel af Flyvemaskinerne, som skal kunne „lande“.

Solen forsvinder.

En engelsk Videnskabsmand, H. P. Tizard, har gjort den uhyggelige Opdagelse, at Solen efterhaanden forsvinder. Hvert eneste Minut mister den 250,000,000 Tons af sine Bestanddele.

Men samtidig beroliger han Nutiden med, at det vil vare 100,000,000 Aar, før Solen er skrumpet ind til at blive lige saa „lille“ som Jordkloden.

Spejdere i Minedistrikterne.

Et betydeligt Antal Drengene fra

de engelske Minedistrikter, hvor Forholdene særlig for Ungdommen er meget daarlige, har i Sommer været samlet i flere store Uddannelseslejre, hvor de er blevet trænet som Spejdere. Det er Meningen at fortsætte denne Træning, der foregaar med den engelske Regerings Støtte, med det Formaal at uddanne Drengene ikke alene til gode Spejdere, men til et særligt Erhverv. Hvis Drengene ønsker at udvandre til Kolonierne, vil de ogsaa kunne faa Hjælp hertil.

Flink gammel Dame.

En Fru Julia Hames i Bournemouth i England

Man venter nu, at hun vil fejre sin 100 Aars Fødselsdag med at starte i et Dirt Track-Løb.

Den 4. Jamboree skal holdes i 1933. Der er allerede modtaget Indbydelser fra flere Lande, som gerne vil arrangere Jamboreen, bl. a. Czekoslovakiet, U. S. A. og Ungarn. Bestemmelse om hvor vi næste Gang skal mødes, vil dog først blive truffet paa den internationale Konferencé i Salzburg 1931.

I 1931 vil der blive arrangeret et stort Møde af Rovere fra Alverdens Lande i Kandersteg i Svejts. Som bekendt er det i Kandersteg, — et af de skønneste Steder i Svejts — at den internationale Spejderhytte ligger.

Da Shahen af Persien for nogen Tid siden var paa Besøg i England, kørte han en Dag gennem Manchesters Gader. En lille Dreng var da klatret op i en Lygtepæl for bedre at kunne se, og da Shahen kørte forbi, rakte han Næse ad ham.

Kort Tid efter da Shahen skulde forlade Manchester, og Toget i Nærværelse af alle Byens store Mænd satte sig i Bevægelse, stod Shahen i Vinduet i sin Salovogn og efterlignede den lille Drengs Ærbødighed. — Tableau!

Det var jo klart, at Posten i en Lejr af en saa uhyre Størrelse som Jamboreen i Arrowe Park vilde antage et meget betydeligt Omfang. Rent bortset fra den officielle Post, som talte i Tusindvis af Sager, var man paa Forhaand klar over, at de 30—40000 Drenge hver vilde dels skrive dels modtage adskillige Breve. Man organiserede derfor et større Postkontor, der helt betjentes af Rovere. Der er lige udsendt en officiel Rapport fra det engelske Hovedkvarter, hvoraf det fremgaar, at det ikke var saa lidt, Postkontoret havde at gøre. Der besværgedes nemlig:

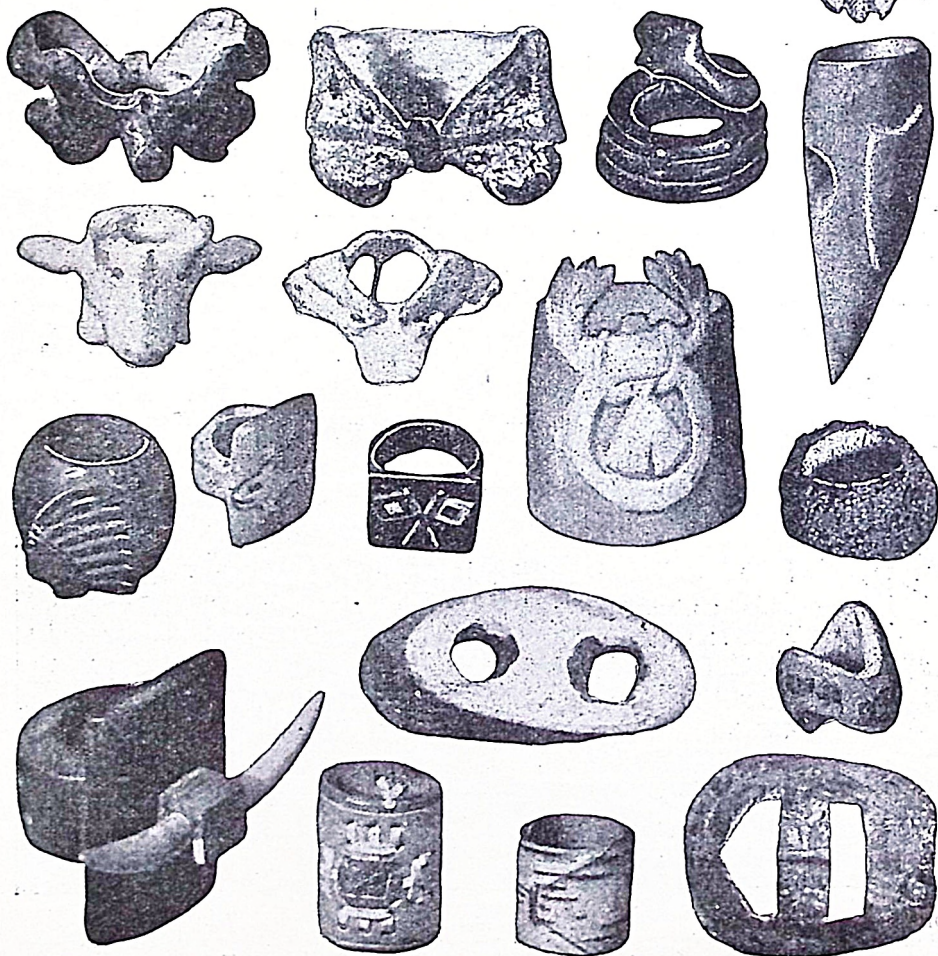
Ialt 225,048 Postsager.

Posttjenesten i den danske Lejr var meget dygtigt ledet af den gamle Spejder, Postassistent E. Th. Bjørn, der var udsendt officielt af det danske Postvæsen. Over hans Telt vagede Splitflaget, og han havde en af de rigtige røde Postkasser med. Vort kgl. Postkontor vakte i det hele taget megen Forbavselse og Beundring i Leiren.

Jamboree-Posthusets Skilt.

Ordet „Posthus“ er skrevet paa alle de Sprog, der blev talt i Jamboreen. Som det ses, var det ikke saa fun. For Resten var de fleste Forretnings-Skiltene skrevet paa flere Sprog, som oftest Engelsk, Fransk og — Dansk.

A stylized, woodcut-style illustration of an owl. The owl is facing forward with large, prominent eyes. The word "HOOT" is written in a bold, blocky font across the owl's chest. The entire illustration is rendered in a high-contrast, black-and-white style with a grainy texture.



VI VIL i „Spejdernes Magasin“ i Fremtiden forsøge hver Maaned at give Jer en Oversigt over de vigtigste Sportsbegivenheder herhjemme og i Udlandet. Vi haaber, at I bryder Jer om en saadan „Side“, og vi haaber, at vi kan lave den paa en saadan Maade, at I faar Fornøjelse af den.

Er der noget, I mangler paa „Siden“, eller er der noget, I ikke synes om, saa lad os det endelig vide. Vi skal nok tage Jeres Forslag eller Jeres Protester under Overvejelse. Men husk: Det kan ikke nytte, I sidder hjemme i Jeres Hule og skumler. I maa lade høre fra Jer.

ESBJERG har faaet et stort, flot Stadion, som er bygget op efter de bedste af alle Principper: Hjælp til Selvhjælp.

Ildrætsmændene har selv skaffet 33,000 Kr., og saa gav Byen ligesaa meget.

SOM bekendt har vor bedste Sværvægtsbokser Thyge Petersen længe været udelukket fra at starte, fordi han havde brudt Amatørreglerne. Nu er hans Karantæne hævet, og han har faaet Lov til at starte igen. Han vandt sine to første Kampe, idet han flot besejrede Tyskeren Sabottke og Englænderen Howells.

Den sidste, som er en af Englands allerbedste Folk, blev midt i 5. Omgang slaaet ud med et enestaaende fint dybt venstre Haands Hook.

DANSK BICYCLE CLUB“ har jo nu afsluttet sin Sæson paa Ordrupbanen. Den Cyklerytter, der af Amatørerne har haft de fleste Sejre, er den lille Richard Knudsen. Han har 22 første, 16 anden og 18 tredje Pladser.

Willy Falck Hansen, „Spejderen“, er den bedste blandt de professionelle Ryttere med 17 første, 6 anden og 6 tredje Pladser.

NORGE har ved at slaa Sverige ved en Landskamp i Oslo vundet Aarets nordiske Fodboldmesterskab.

Ak ja, der var engang tænkte Danmark!

VILLY RASMUSSEN har sat ny Højdespringsrekord, idet han sprang 1,83 m — en cm højere end Ricard Christensens hidtidige Rekord.

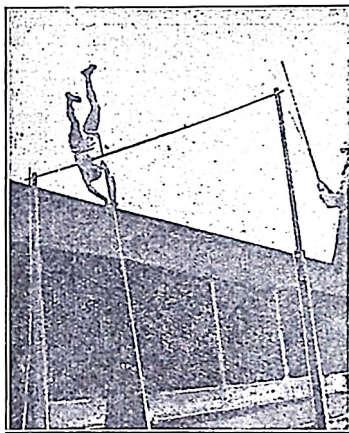
Gid vore Spejdere vilde træne noget mere i Højdespring. Det er en af de mandigste og smukkeste Ildrætsgrene.

SIDEN K. F. U. M.s. Verdensidrætsstævne i 1927 her i København har der været Tale om at holde

de et i 1930 i Prag, i Holland og i Grækenland. Men hidtil er det ikke blevet til noget.

Nu er der Mulighed for, at det vil blive holdt i Berlin sammen med en international Ildrætskongres.

DEN engelske Fluevægtsmester i Boksning Johnny Hill er død af en Aaresprængning i den ene Lunge, netop som han stod med alle Chancer for at tage Verdensmesterskabet fra Amerikaneren Frankie Genaro.



Charles Hoff har sat ny Verdensrekord i Stangspring ved i Trouhjem at springe 4.28 m.

VORE Amatørboksere har været til Landskamp i Hamborg — og lidt et stort Nederlag. Vi tabte med 5 Sejre til Tyskland og 3 til Danmark.

Men ærlig talt: Der er ingen Grund til at være kede deraf. Tyskerne præsterede Slagsmaal og ikke Boksning. Og det er vore Folk ikke vant til.

I Begyndelsen af denne Maaned kommer der 6 skotske Mestres i Boksning hertil, hvor de skal have nogle Kampe med Sparta's bedste Folk.

DET er meget stærkt paa Tale, at der skal køres Dirt-Track med Lydpotter. Det vil naturligvis tage meget af Støjten — men ogsaa noget af Spændingen. Det er, som om

Spektaklet hører med.

MED megen Spænding var den dansk-finske Fodboldlandskamp imødeset. Vi har jo et Par triste Minder om Finnerne.

Og saa fik vi en halvdarlig Kamp, hvor Danmark vandt med 8—0.

I Ludvigshafen har der fundet en dansk-tysk Landskamp Sted i Brydning. Kun den forbløffende Johannes Jacobsen vandt sin Kamp, saaledes at Resultatet blev 6—1 til Tyskland.

Gennemgaaende gav Danskerne dog deres tyske Overvindere gode og haarde Kampe.

KNUD LARSEN kommer nu til at kæmpe om det Europamesterskab i Fjervægtsboksning, som han nylig mistede, fordi han ikke havde forsvaret det inden den Tid, D. I. B. havde forlangt.

Kampen om Mesterskabet kommer til at staa mellem Knud Larsen og Girones, Spanien. Antagelig finder den Sted i Spanien i Dagene 14—22. November.

Ved Afstemningen i D. I. B. om Kandidaterne fik Knud Larsen 8 af 9 Stemmer, Girones 6 og Quadrini kun 4 Stemmer.

Jamboree-Minder.

Lad os antage, at du bliver ked af at være Spejder i Juni 1932. Altsaa piller du dit Korpsmærke af Uniformen, ser med lidt skjult Verned paa det — og begiver dig op til din Tropsfører.

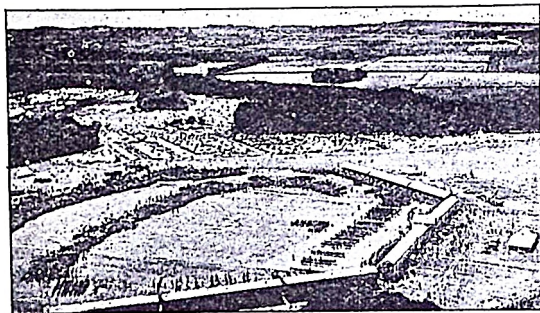
Lad os videre antage, at din Tropsfører beder dig sætte Korpsmærket paa igen, til du har været i Jamboree.

Og lad os saa endelig antage, at du løser Billet til Uganda eller Siam, eller hvor Jamboreen nu ligger.

Alt dette er altsaa Antagelser. Nu kommer Kendsgjerningerne.

Disse er, at din Tropsfører i August kan finde dig med opsmøggede Ærmer, flammende din Patulje op til Daad. Paa Uniformen sidder Korpsmærket, pudset saa det skinher.

Med andre Ord: Der findes ikke nogen bedre Medicin for en sløj Spejder end at tage til Jamboree.



Fra Aabningsparaden. Læg Mærke til de snorlige Rækker. Vi marcherede med 22 Mands Front.

glemmer. Det var den store Aabningsparade Onsdag d. 31. August.

Vi havde haft nogle anstrengende Timer forinden, først med Opbrudet fra „Somersetshire“, dernæst med Lejrslagningen, der foregik i øsende Regn. Men i samme Øjeblik, vi svingede ind paa den mægtige Paradeplads, var Trætheden glemt. Vi næsten snappede efter Vejret af Betagelse. Saa langt Øjet rakte, var Pladsen oversaaet med gule Uniformer, medens Alverdens Flag og Standere

smældede i Vinden. Titusinder og atter Titusinder af Spejdere. Hvide, sorte, gule og brune. I Nord, Syd, Øst og Vest. Overalt. Langt, langt flere end vi havde drømt om.

Saa meget blev der Tid til at se, før vi selv blev opslugt i dette Hav af Spejdere.

Vi faar aldrig en mere begivenhedsrig Time end den, der fulgte. Den ene Oplevelse væltede sig ovenpaa den anden.

Det er umuligt at beskrive vor March forbi Spejderbevægelsens Højding. Vi véd, at vi gjorde os Umage for at holde Trit og Retning. Vi tror ogsaa, at det lykkedes os. Men hvad hver enkelt har følt i det Øjeblik, fortæller han ikke. Af Jer selv vil i imidlertid kunne forstaa, at disse Minutter var de stolteste i vort Spejderliv. Altid vil vi huske Baden-Powells glade Smil og duggede Øjne, da vi sankede vore 25 Dannebrogsglaner for ham og hilste ham med vore Raab.

Det varede 1½ Time, før den sidste af de 41 Nationer var naaet forbi Tilskuertribunerne.

Verdenshistoriens største Drengestævne, og overhovedet det største internationale Stævne siden Korstogene var begyndt.

Medens dette skrives, sidder Alverdens kloge Mænd nede i Genève og diskuterer, forhaabentlig i Fred og Fordragelighed.

Vi diskuterede ikke ret meget. I hvert Fald ikke med dem, der kun kunde polsk og argentinsk. Men ellers var vort Folkeforbund stabilt nok. Jeg gad f. Eks. se, om Mac Donald vilde gaa 1 engelsk Mil gennem Mudder for at hente Briand til The. Vi gik uden Betænkning 2 miles, naar det gjaldt om at kapre Gæster til internationalt Thebord.

Og i hver Lejr kunde man være sikker paa at blive modtaget paa det hjerteligste. Englænderne selv var de prægtigste Værter, man kunde tænke sig, men var man mere kræsen, hjemsøgte man de Nationer, der boer allerlængst væk, Japan, Siam, Indien, Sydamerika og det indre Afrika.

Baden - Powell selv var utrættelig i sine Bestræbelser for at føre saa mange Nationers Spejdere sammen som mulig. Ingen, der var til Stede, glemmer den smukke Modtagelse, han fik i den tyske Lejr, da han mødte med en Eskorte af engelske og franske Spejdere.

Postbudene rundt i Verden vil faa mange Spejderbrev til Besøgelse i de kommende Aar. For Venskabsbaandene blev ikke revet over ved Afskeden.

Der skete noget i England hver Dag. Noget ekstraordinært altsaa.

Pludselig hører man f. Eks. nogle vilde Begejstringshyl ude i Teltgaden. Man slentrer langsomt nærmere — og finder Prinsen af Wales (i Spejderuniform) interesseret betragende de danske Spejders Gymnastiktræning.

Næste Dag kan man, hvis man har Lyst, overvære et Søspejderstævne sammen med Prins George.

Efter saadanne Oplevelser interesserer det ikke særligt at høre, at den ældre, shagbiberygende Herre, der kommer spadserende ud af Amerikernes Lejr, er U. S. A.'s Gesandt, General Dawes.

Af gribende Karakter var en Feltgudstjeneste, hvor Ærkebiskoppen af Canterbury prædikede. Efter at Mr. Martin havde oplæst Spejderloven, fornyede 25,000 Spejdere i Kor Spejderløftet, som

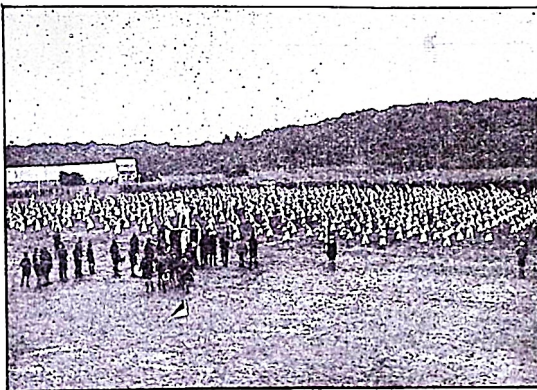
Baden-Powell fremsagde. Ind imellem Sætningerne hørte man kun Regnen, der styrtede ned.

Og saa Udflugterne til Birkenhead, Liverpool og Manchester, fortræffeligt arrangerede fra først til sidst — og i straalende Vejr.

Til alt Held var der ingen Konkurrencer i Jamboreen. Hvordan i Alverden skulde vi have naaet dem?

Men trods den altsaa manglende Kappestrid lærte vi uhyre meget paa vore Rekognosceringer.

Hvad angaar Lejrindretning kunde Danskerne nok være med i Vognen. Mangfoldige udenlandske Spejdere kom endda op til os for at „tegne“ vore Jordborde og Komfurer.



Den „verdensberømte“ Opvisning.

Men for Resten kunde vi hævde os paa i hvert Fald et Punkt til: Vi tog Regnen med Sindsro. Der blev Trængsel i Nabolandenes Telte, da Bygen kom hin Formiddag, vi slog Lejr. Vi fortsatte, som om vi ikke saa de Tove, der strømmede ned. Det samme gentog sig under Lejrbaalene om Aftenen. Da satte vi Humøret nog-

le Takker i Vejret, jo mere det regnede.

Helt saa store Helte, som Udlændingene troede, var vi vel ikke. Det er med Regn som med alt andet: Det er en Vanesag. Og d'Hrr. derovre skulde bare vide, hvor megen Regn vi er vant til i vore week-end-Lejre.

Men alligevel — det er rart at kunne smile, naar det regner.

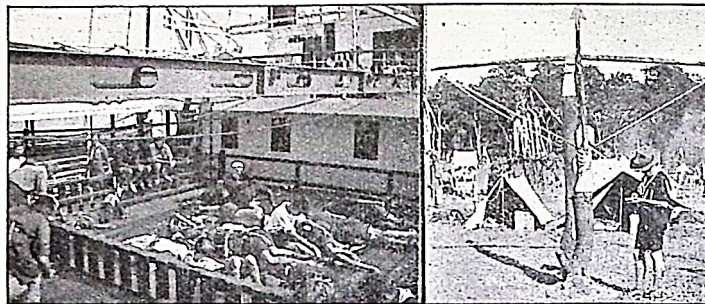
Og hvad sagde Baden-Powell ikke: Enhver kan være Spejder i godt Vejr.

Ja, der er endnu mange Minder, som fortjener at fremdrages. Men lad Jeres egne Repræsentanter i Jamboreen fortsætte. Meningen er her kun at vække Jeres Appetit til næste Jamboree, ikke ved en overdreven Begejstringshymne, men ved at anføre nogle spredte Indtryk, specielt møntet paa os selv.

Vil du have en Oplevelse, du aldrig glemmer, skal du i god Tid begynde at spare sammen til næste Gang.

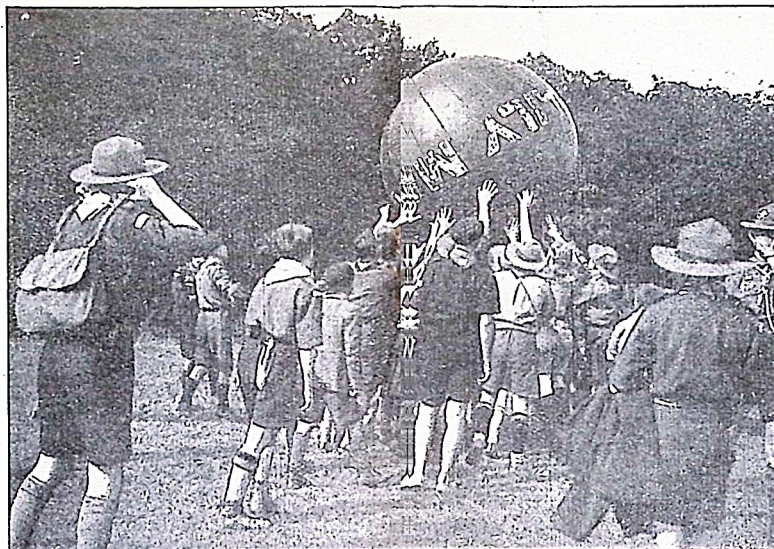
Og saa husk paa det med Korpsmærket —

Kay Nissen.

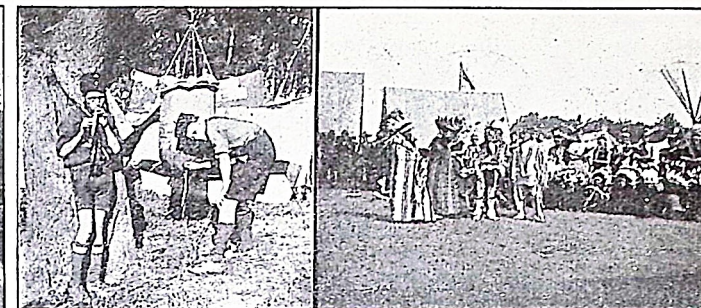


Om Bord paa Somersetshire. Jamboree-Spejderne „arbejdede“ ikke altid.

En ualmindelig fiks Opslagstavle, formet som en Bue og Pil (Arrowe Park).



Daily Mails Legebald. En flot og morsom, men temme snavset Reklame. Den trillede oftest gennem Mudderet, skubbet af en hujende Bande Spejdere udemaaalig Hensynslagen til Folk, der kom paa tværs.

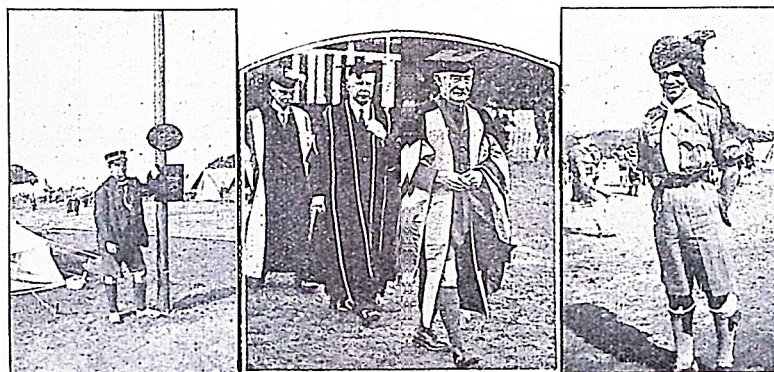


Fra Marokkanernes Lejr. De havde deres karakteristiske Vandsække med. Sækkene hang i Træerne.

En af de flotteste Opvisninger var Amerikanernes indianske Krigsdanse. Her ses en Samling af de pragtfulde „Krigere“.



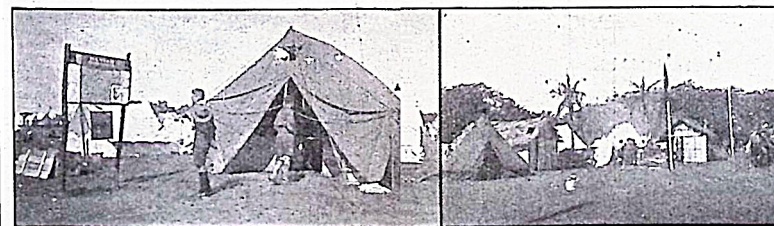
Derbyshire-Spejdernes Mascot. (Folke Roikjer fot.)



Postmesteren i den danske Lejr. Baden-Powell som Æthoktor i Jura ved med Kasse, Skilt og Flagstang.

Liverpools i'versitet.

En af Naboerne, en rigtig Inder med Turban.



Det danske „Hovedkvarter“. Manden, der stude Opslagstavlen, er Foreren for de tyske Spejdere Hr. Hans John.

Fra den indiske Lejr. Palmer og Basthytter gjorde den helt exotisk.



Hertugen af Connaught, Kongens Broder, der aabnede Jamboreen, og Baden-Powell.

Fra Divisionerne

Højndal Kolonnen.

Sct. Jacobs Tropa har holdt Sommerlejr paa Grunden ved Hundige, og alle Troppens Spejdere har arbejdet med paa Genopbygningen af Trops-huset.

Frederik d. 3. Tropa har ligget i Standlejr ved Silkeborgsøerne og har haft Tilgang af en ny Patrulje.

Pionertroppen kom ikke i Sommerlejr i Aar, men arbejder energisk paa Troppens Grund i Gandløse.

Søborgtroppen, som har været paa Vandrelejr paa Bornholm, er ved at rejse sit Trops-hus i Søborg. Frøken Margit Hinsch leder nu Ulveflokken.

Ørnetroppen laa i Standlejr paa Bornholm. Lokalet, hidtil i Gandløse, er nu flyttet til Brandes Allé 18. Mødeprocenten forventes at stige yderligere.

Kolonnen's Patruljeturnering ved Havarthigaarden vandtes af Sct. Jacobs 1. Patr., som derved faar Ret til at føre Kolonnenstanderen med Frederik d. 3. 1. Patrulje lige i Hælene. Pionertroppen blev Nr. 3. Tovtrækningen udenfor Turneringen blev vundet af Søborgtroppen.

Mr.

Nørrejydske Division.

Ny Gilwell-Mand: Lærer J. Gregersen, Hals. Gilwelldeltagere i Aar: Kolonnechef, Lærer Møller, Struer, Lærer Poul Claussen, Aalborg.

Førerne: Randerstroppen er blevet delt og ledes af henholdsvis Lærer Halby og Købmand Jørgen Boje (Manden fra Kinhasa), begge gamle nørrejydske Spejdere.

Lærer Poul Claussen havde 10. Oktober været Fører for Skipper Klements Tropa i 10 Aar.

1. Skagen har haft over 250 Besøg i sin Hytte, mange i baade 8 og 14 Dage. Selv fra Udlandet har der været Beboere, der har takket i Vers, paa Prosa og med Gaver.

Den 7. September var alle Forældre og passive Medlemmer inviteret til Fest med Underholdning af forskellig Art. Navnlig gjorde Tovtrækninger mellem Fædre, Mødre, unge Piger og Spejdere megen Lykke.

Køkkenholdet opvartede med 150 Kopper Kaffe. Endvidere deltog Spejderne i et stort nationalt Møde.

1. Frederikshavn har under Ledelse af Flokfører, Lærer Detlev, været paa en udmærket Tysklandstur, bl. a. gennem Hannover. (Se vort Divisionsblad, der kan faas for 20 Øre i Frimærker).

1. Sæby deltog sammen med to andre Tropper og Aalborgtroppene i Efteraarsturneringen i Hals i September.

1. Hals var en udmærket Arrangør af en brilliant Turnering i Hals, hvori der deltog ca. 110 Mand. 15 km Natløb i ukendt Terræn og psende Regnvejrsamariteropgave, Tovtrækning, Kogning m. m. og „Lejrbaal“ i Præstegaardshaven under Ledelse af Pastor Skjerk og med Divisionschefen som Dommer.

Skipper Klements Tropa har travlt med Træning til Rekrut — 2. — og 1. Kl. Prøverne, med den årlige Tropsfest og med Patruljearbejde i de nypudsede „Huler“.

Jens Bang har gjort flittigt Brug af sin Hytte i Gravlev nær Rebild.

1. Høbro er kommet i Sving med en ny Fører og haaber paa en Kamp med Skipper Klement i Rold, hvor den plejer at faa Klø.

Randers er blevet delt i to Tropper.

1. Holstebro har store Planer med en Udvidelse af Troppen.

Thisted er efter sin Førers lange Sygdom atter paa Vej mod Stjernerne.

Viborg og Struer melder: „Intet Nyt fra Vestfronten“.

P. Cl.

Studenter i København.

Er du paa Studieophold i København, men hører hjemme i en Provinstropa, savner du maaske ofte Spejderturene og Tropsmøderne. Københavns Divisionen vil gerne se dig. Du kan sende et Brevkort til Direktør O. H. Thomsen, 6. Vesterbro Tropa, Adr. Collingsgade 8. Han har lovet at aabne sin Tropa for Spejdere fra Provinsen, der er paa midlertidigt Studieophold i København. Eller henvend dig til Divisionschefen, Erik Dahl, Gl. Torv 24, Tlf. Central 3234.



Fra Københavns Divisionens Turnering

Den første Mandag i hver Maaned afholder Københavns Divisionen nogle Fpørsammenkomster for Trops- og Flokfrøere og Assisterter samt Rovere. Hvis du hører til en af disse Kategorier, er du ogsaa velkommen hertil. Der er Foredrag med paafølgende Diskussion, kammeratligt Samvær og Thebord. Det er som sagt den første Mandag i hver Maaned Kl. 8 i 3. Bytrops Lokale, Overgaden o. Vandet 58, 1.

Klaus Vedel.

I Sommer fyldte Formanden for Bykolonnens Raad, Lektor Klaus Vedel, 50 Aar.

Hr. Vedel overtog Hvervet som Tropsfører for 5. Bytrop den 21. September 1911, efter at vor første Tropsfører, Magister Georg Christensen, havde trukket sig tilbage, og førte i ca. 8 Aar Troppen paa en saadan Maade, at saavel den som Lektor Vedels Navn blev kendt hele Landet over i Spejderkredse. I dette Tidsrum var Troppen blandt andet vokset saa stærkt, at den Sct. Georgsday 1919 kunde deles i to — 5te By og „Vedels Egne“. Samtidig hermed trak Vedel sig tilbage som Tropsfører og overtog Stillingen som Kolonnechef for de to Troppe (2. Bykolonne).

September 1923 trak Lektor Vedel sig efter 12 Aars Fpørgerning ud af det aktive Arbejde, men er stadig med i Spejderarbejdet som Raadsmedlem (Vedels Egne og Bykolonnen) samt som Bestyrelsesmedlem, hvor han endog sidder i Forretningsudvalget og specielt tager sig af alle Ulvespørgsmaal. Desuden har Vedel 2 Gange været Divisionschef og 1 Gang konstitueret som Spejderchef (meddens Ritmester Lembcke var i Amerika) og saaledes været den øverste i hele Spejderkorpset.

Naar man tænker tilbage paa den Tid, da Vedel var Fører for Troppen, er det, man tydeligst mindes, hans Arbejde for at gennemføre Patruljesystemet saa godt og grundigt som muligt, og at Vedel aldrig var bange for at vise sine Patruljeførere den største Tillid.

Foruden en hel Del indenlandske og udenlandske Medaljer af forskellig Art har Vedel som en af de første her i Landet modtaget Sølvulven. Knud Jensen.

Glenterne.

Her i Nykøbing F. har Troppen arrangeret en Udstilling af Souvenirs fra Jamboreen i et Sportsmagasin. Udstillingen har vakt stor Opsigt.

Divisionen har afholdt Svømmeeturnering i Nakskov med det Resultat, at Nykøbing Trop blev Nr. 1, men stærkt trængt af den nye Tiger-

trop i Nysted. I Enkeltkonkurrencen vandt Heinr. Brek, Nakskov, og Ejner Petersen, Glenterne henholdsvis over og under 14 Aar. Turneringen forløb udmærket og sluttede med et Lejrbaal, hvor bl. a. Jamboreedeltagerne opfriskede og gav til bedste Minder fra Englandsfærden.

Østergaard.

1' Helsingør. Trop.

1. Helsingør Spejdertrop afholdt i Dagene den 3.—14. Juli en Sommerlejr i Norge. Vi startede fra København med D. F. D. S.s Damp „Kong Haakon“.

Ankommen til Oslo overnattede vi i Skolerejse-hjemmet. Udflugt med Banen fra Stortorvet til Ekeberg. Søndagsskolen beses. Næste Dag med

Banen til Fagernæs, 210 km fra Oslo, og herfra med Bil ca. 75 km til Bygden Sjø. Sejlur over denne til Eidsbugaren. Herfra videre mod Tyrin Sjø forbi Fjeldet „Skinengen“, som vi skulde have bestegt, men maatte opgive paa Grund af Taage. Videre langs med Tyrin Sjøs vestre Bred igennem Ødemarkerne, hvor de fleste i Troppen tilvandt sig store Gevirer fra Rensdyr, døde i Ødemarkerne. Videre gik Turen forbi Øylo Skogstad



Skolland beundrer Glenternes flotte Ildsted i Jamboreelejren.

ind til Fagernæs, hvorfra vi efter en Vandring paa ca. 100 km. tog med Toget til Oslo. Her besaa vi Vikingskibet, Gokstadskibet, der henstaar i Universitetets Have. Om Natten igen Soveplads paa Skolehjemmet. Fra Oslo med „Kong Haakon“ og atter hjemme i Helsingør Kl. 2 Søndag den 14.

Andre Spejdere af Troppen har deltaget i de danske Spejderkorps' Fællestur til England, og andre har været paa 7 og 14 Dages Ture i Sverige, Tyskland og Holland. Fra den 16.—20. Aug. assisteret ved Skolekongressen i Helsingør. Den 18. inviteret af Mrs. Ensor til The paa Marienlyst. Da Mrs. Ensor ikke selv kunde være tilstede, præsiderede 6 franske Spejderførere, mandlige og kvindelige. En af disse havde deltaget i Jamboreen. Efter Thedrinking til Opvisning med Glenterne og derefter Lejrbaal med disse. Troppen har faaet skænket en Sølvplade af Verdensskolekongressens Ledelse. Den 20. stor Fest for Deltagerne i Skolekongressen. Spejderne samlede ved denne Lejlighed Brænde til et stort Baal.

Rettelse.

Det skyldes en Fejl, naar der i sidste Nummer stod, at 1ste Vejle Trop til deres Bazar havde solgt 100 Lodsedler paa en Kajak. Det skulde være 1000.

SØSPEJDERNE

TOVVÆRK

En interessant Artikel, der ogsaa kan læses af Landspejdere.

Fortsat fra sidste Nummer.

Spinderen er gjort fast til Snoretrækket, saa han, ved at gaa baglænds, selv driver Tenen. Naar Garnet er saa langt, som det skal være, rives det over og gøres fast til en Pæl, og der begyndes paany.

Naar Garnene er færdige, bringes de til Reberbanen, hvor de slaas til Tovværk.

Reberbanen er en Plads, 3—4 m bred og godt 200 m lang. I den ene Ende staar et Apparat bestaaende af nogle Kroge, der ved et Haandsving og en Tandhjulsudveksling

kan bringes til at dreje hurtigt rundt. Ned ad Banen staar med passende Mellemrum Bukke, hver med nogle lodrette Pløkke paa Oversiden.

Ned langs Banen trækkes nu tre eller fi-

re Bundter af Garn, idet hvert Bundt lægges for sig mellem Pløkkene. Den ene Ende af Bundterne gøres fast til hver sin af ovennævnte Krog, og de modsatte Ender gøres fast til en fælles Krog, der frit kan dreje rundt. Den sidder i en „Slæde“, en tung Træklods, der kan trækkes hen over Jorden. Endelig anbringes en „Top“, d. v. s. en Træklods med Haandtag og med en Rille til hvert Bundt Garn. Den anbringes helt henne ved Krogen i Slæden, saaledes at hvert Bundt Garn ligger i sin Rille, og Haandtaget gøres fast, saa Toppen ikke kan dreje rundt.

Nu begynder man at dreje paa Haandtaget, saa de førstnævnte Kroge løber rundt og slaar Garnene i hvert Bundt sammen til Kordeler. Herved forkortes de, og Slæden trækkes langsomt afsted.

Naar Kordelerne er slaaet haardt nok, løsnar Rebslageren Toppen og fører den langsomt afsted. Spændingen i Kordelerne gør nu, at de bag Toppen slaas sig sammen til et Tov.

Naar Tovet er slaaet færdig, mangler det endnu at „rundes“. Dette gøres ved, at Tovet i den ene Ende gøres fast til een af de roterende Kroge, medens det i den anden Ende holdes fast. Man drejer nu samme Vej, som Tovet er slaaet, hvilket bevirker, at det bliver smukkere og mere bøjeligt.

Paa denne Maade har man lavet Tovværk i mange Aar. — Ganske vist har Hjælpeindretningerne ikke altid været lige gode; saaledes brugte man endnu for en Menneskealder siden mange Steder — i Stedet for ovennævnte Apparat

med. Tandhjulsudveksling — det gamle Reberhjul, et stort Træhjul, der ved en Rem drev Krogene, som sad i en Bue ovenover Hjulet. Saadanne Hjul ses endnu rundt om i Landet (bl. a. i et Par af Fiskerlejerne mellem Rungsted og Helsingør).

I nyere Tid laves det meste Tovværk paa Maskiner, men Principet er stadig det samme. — Og særlig

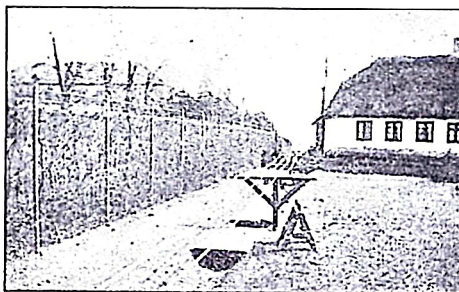
gode Trosser laves endnu i Haanden.

I den moderne Tovværksindustri anvendes der en Mængde forskellige Plantefibre. Her skal omtales nogle af de vigtigste:

Et af de bedste Materialer til Tovværk er Hamp, der er Basttaverne af Hampeplanten, en ofte mandshøj Urt, der er i Familie med Humle. Den trives bedst i et Klima med noget varmere Sommer end vor.

Straks efter Blomstringen rykkes Hanplanterne op, mens Hunplanterne som Regel faar Lov at staa, til Frøene er modne. — Efter Høsten undergaar Planterne en meget omstændelig Behandling: Først den saakaldte „Rødnings“, hvor Planterne nedsænkes i Vand, saa de gærer, og Taverne skilles fra hverandre. Dernæst „Stampning“ og „Skætning“, hvorved Veddelene renses fra Taverne. Og endelig renses og ordnes disse ved „Hegling“, d. v. s. Behandling med en Slags Kam eller Rive, og Hampen kan nu slaas til Tovværk.

(Fortsættes).



Reberbanen, set fra den anden Ende. Bemærk Stenen, der ligger som Vægt paa „Slæden“.



ULVENES HJØRNE

„GØR DIT BEDSTE“

Er du en god Kammerat?

Der var om Bord paa Spejderskibet, der sejlede til Jamboreen, en Patrulje, der bestod af Dreng, som alle havde været Ulveunger. Jeg lagde Mærke til dem og glædede mig over det gode Kammeratskab, som raadede blandt dem.

Og bedst saa jeg det, da en Dag en af Patruljen blev syg og kom paa Skibets Hospital; mens der saa godt som ikke var en eneste, der besøgte de andre Patienter, var der næsten altid en af Patruljen, der sad og underholdt den syge Kammerat.

Da vi skulde til London, maatte han blive liggende. Men om Aftenen, da jeg kom og kiggede til ham og for at give ham noget Frugt til Trøst, var Sengen fuld af rare Sager, som hans Kammerater havde købt til ham.

Og jeg glædede mig over, at det var gamle Ulve, der handlede saaledes; de havde som Ulve lært og siden ikke glemt, at de hver Dag skulde gøre en lille Ting, der kunde glæde en anden.

Hvad har du gjort i Dag for at glæde en anden?

Akela.

Engelske Ulveunger.

Kære Ulvekammerater!

Inden Jamboreen i Sommer var jeg paa en Vandretur gennem England. Jeg saa paa min Tur lidt til engelske Ulveunger, og det skal I nu høre om.

Engelske Ulveunger ser lidt anderledes ud end de danske, for hver Flok kan selv vælge, hvad Farve Sweater, den vil have; man kan kun kende dem paa den grønne Ulvehue, der er ligesom jeres, og Ulvemærkerne; nogle af Spejderne har nemlig ogsaa Sweater paa. Paa Billedet ser I en Ulve-Raadsklippe, der staar midt paa en stor Lejrplads, der alene er beregnet for Ulveunger.

En Aften efter en lang Vandring i Bjergene

i Wales (som I kan finde paa et Englandskort) var jeg ved at søge efter en Lejrplads for Natten. Hidtil havde de engelske Spejdere hver Gang hjulpet mig med at finde en saadan, men her ventede jeg ikke at træffe nogen. Jeg blev derfor meget forbavset, da jeg et Stykke borte fik Øje paa nogle graa Dreng, der viste sig at være Ulveunger. Jeg skyndte mig hen til dem og

standsede dem, idet jeg sagde: „Jeg er en dansk Ulv; kan I sige mig et Sted, hvor jeg kan slaa mit Telt op for i Nat.“

De fortalte mig saa, at de laa i Sommerlejr lige i Nærheden sammen med deres Spejderkammerater. Jeg fulgte saa med dem, og fik Lov at være deres Gæst.

Jeg boede der i et Par Dage og blev rigtig gode Venner med dem. De var fra Birkenhead, der,

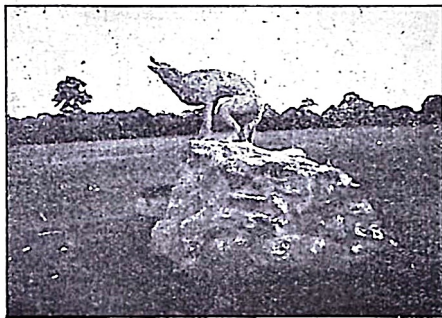
som I jo véd, ligger lige ved det Sted, hvor Jamboreen skulde være, saa vi glædede os til at ses igen der. Lejren gik omtrent som en dansk Lejr; jeg lagde dog Mærke til, at engelske Ulveunger og Spejdere vist nok er lidt mere kammeratlige end de fleste danske. De gør heller ikke saa meget Vrøvl.

Ved et Lejrbaal viste Ulvene en af deres Jungledanse, der bruges mere i England end her.

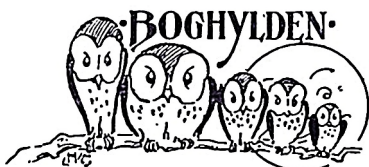
Jeg saa mine nye Ulvekammerater igen i Jamboreen. Nogle af dem kom hen og besøgte mig i den danske Lejr, hvor de af sig selv hjalp til med at hente Vand og hugge Brænde. En anden Dag saa jeg dem optræde ved en stor Ulveopvisning, hvor 4000 Ulveunger paa een Gang gav Baden-Powell et Ulvehyl. Det var en Oplevelse! De viste ogsaa Ulvelege; noget af det morsomste var at se flere Hundrede Ulve danne en stor Slange (Kaa) med et glubende Hoved paa den forreste Ulveunge.

God Jagt!

Ugle.



Ulv-Raadsklippen.



„Tyven“ af Marius Dahlgaard (Hasselbalchs Forlag. Pris Kr. 3,00) er en meget spændende og velskrevet Bog, der passer for Drengene i 13—16 Aars Alderen. Den fortæller om en forældreløs Dreng, der er i Pleje hos en fattig Skomager. Han begynder at stjæle for at faa Lommepenge; det bliver opdaget, og Sogneraadet bestemmer, at han skal paa Opdragelsesanstalt, men en Mand, han tidligere har truffet, tager ham hjem hos sig. Langsomt forbedrer han sig, og han kommer ud at sejle sammen med sin Velgører paa dennes Skib. Bogen slutter med, at man hører, at han skal tage Styrmandseksamen.

E. Ø.

„Elefantens Hemmelighed“ af Axel Holm (Hasselbalchs Forlag. Pris Kr. 1,50) er en spændende og harmløs Bog for Drengene mellem 11 og 13 Aar.

Handlingen er i Korthed følgende: En ung Dansker rejser ud i Verden som Maskinmester. Han

kommer til Indien, hvor han frelser en rig Kinesers Liv. Som Tak hjælper Kineseren ham til at drive Tuskhandel paa Borneo.

Under mange Eventyr finder han her et højt-civiliseret Folk, som han ender med at blive Høvding over, efter at han har ægtet en smuk Prinsesse.

E. Ø.

„Træskoprinsen“ af A. Chr. Westergaard (Hasselbalchs Forlag. Pris Kr. 3,00). En misvisende Titel men en fortræffelig Bog for store Drengene. Bogen skildrer en havareret Musikers Liv, efter at han omsider er havnet som Fisker og streng Familiefader paa en lille isoleret Ø i Storebælt. Faderens udslukkelige Kærlighed til den Musik, der kun har bragt ham Ulykke, hans Angst for at Børnene har arvet hans Natur og hans smerteblandede Glæde, da det viser sig, at den yngste Søn, „Træskoprinsen“, har store musikalske Evner — er skildret paa en saa ægte og smuk Maade, at man gribes deraf og følger Familiens barske Liv paa den lille Ø med dybeste Interesse. Forfatteren har en Evne til at fortælle, saa selv dagligdags Begivenheder bliver spændende. „Træskoprinsen“ rager langt op over de sædvanlige Drengébøger.

H—g.

Redaktøren siger —

Der er Mennesker, som hævder, at November er den kedeligste og sørgmodigste af Aarets Maaneder. Ja vel, i November er det graat og mørkt, og for hver Dag, der gaar, bliver det endnu mørkere, — men prøv at gaa ud i Skoven og læg Mærke til de fine Taager, der ligger mellem Stammerne og om de sidste Rester af Høstens Farvepragt, lyt til Draaberne, der falder fra de sorte Grene, og hør hvorledes Blæsten rusker i Kronerne, som om den var vred over, at der endnu er Blade, som trodsrer den. — Gaa ud ad Markvejen og se, hvor de drivende Skyer spejler sig i Vandpytterne i de dybe Hjulspor Hvis du er heldig, kan du ogsaa møde et Andetræk eller en Kile af Vildgæs; deres Skrig er en dejlig Lyd, som du ikke vil glemme.

Gaa ud. Naturen er vidunderlig ogsaa i November!

Brevene til Jørgen.

Der er efterhaanden mange, der har spurgt mig, hvem der skriver disse Breve. Jeg maa desværre ikke sige det, — det er den eneste Betingelse, „Christian“ har stillet. Men det er ikke Chr. Reinhard, som nogle har troet. — For Resten burde I altid læse de Breve; der vil før eller senere være noget, som passer specielt for den enkelte. Denne Gang giver Tropsføreren slet ikke „gode Raad“ men fortæller om en fortrinlig Øvelse, hans Dreng har haft.

Auktion over Hittegods.

Fredag d. 15. November Kl. 19,30 afholdes der i Flagfabriken, Gl. Torv 24, København, Auktion over de sidste Bjerge af fundne Sager fra Jamboreen. Eftersyn Torsdag den 14. Kl. 16—18.

Det er altsaa paa Tide at hente, hvad man har tabt!

Billedet af B.-P.

Nu er jeg ved at brænde inde med de sidste Baden-Powell-Billeder. Prisen er derfor nedsat til 20 Øre + Porto og Emballage 20 Øre. Indsend Betaling i Frimærker samtidig med Bestilling.

Amerikansk Korrespondance.

Brevene fra U. S. A. blev revet væk i Løbet af faa Dage, men jeg har nu skrevet til Amerika

og bedt om flere Adresser, saa send mig blot et Par Ord, hvis I har Lyst til at korrespondere.

For Resten kan I skrive til Medlemmerne af Arrowhead-Patruljen (Se sidste Nr. af „Sp. Mag.“ under Jamboree-Souvenirs).

Forsiden.

Den smukke Ramme er tegnet af Spejder Christian Surlykke Petersen, Graasten Trop.

Billedet af Baden-Powell er velvilligst udlånt til „Spejdernes Magasin“ af det store og ansete engelske Blad „Daily Mail“.

Tropsblade.

Der er adskillige Troppe, som har deres eget Blad. Jeg vilde være meget glad for at modtage et Eksempplar af disse „lokale Aviser“, efterhaanden som de udkommer. Til Gengæld er jeg parat til at hjælpe mine Redaktørkolleger med Raad og Daad. Skriv blot til mig. Foreløbig véd jeg, at Helsingør, Sundby, 5. Bytrop og Silkeborg har deres eget Blad.

Bedste Spejderhilsen!

Tage.

Alle Spejdere bør selv kopiere Film paa

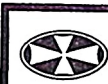
M E R K U R

»Tonafixa«

(selvtonende Dagslyspapir)

Det hører med til Spejderviden.

Billede 6×9 koster mindre end 4 Øre.



**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**



Skotske Spejdere til Jamboree i 1924
— optaget med „Kodak“ Kamera paa „Kodak“ Film

Fotografer!

Anskaf endnu i Dag en „Kodak“

Efteraaret vil være rigt paa Begivenheder — week-end-Lejrene — Turneringen — Søndagsøvelserne — kort sagt Oplevelser, det er til uforlignelig Glæde at mindes i de klare og smukke Billeder, en „Kodak“ og „Kodak“ Film giver med største Lethed.

„Kodaks“ faas hos alle fotografiske
Handlende fra Kr. 24.— til Kr. 273.—
Brownies“ fra Kr. 9.— til Kr. 22.—

Kodak Aktieselskab

Udsalg: Østergade 1.

Præmieopgave.

5 Kroner i Lommepege.

Sidste Maanedes Opgave var aabenbart for vanskelig. Jeg fik temmelig faa Besvarelser, — og de var forkerte med Undtagelse af een. Denne var indsendt af Spejder Carl Heinrich Sinram(?), Algade 34, Holbæk og lyder saaledes:

„Baden-Powells smukke Tegning i „Spejdernes Magasin“, Oktobernummeret, er det billedlige Udtryk for følgende:

I Aaret 1908 samlede Baden-Powell nogle Dreng fra forskellige Samfundslag til en Forsøgslejr paa Brownsea Island. Navnet Brownsea staar under Foden af den lille Figur i Tegningens nederste venstre Hjørne.

Agermanden repræsenterer altsaa den første Spejderlejr, der i Forbavelse ser op paa det store Egetræ: Spejderbevægelsen i 1929.

Men fra Egen — den stærke og sejge — udgaar de svære løvrige Grene; disse Grene er Spejderne Verden over.”

Spejderen med det mærkelige Navn har faaet 5 Kr. med Posten.

Denne Maanedes Opgave lyder i al Korthed saaledes:

„Hvilke tre Duelighedstegn synes du bedst om og hvorfor?”

Giv en kort og klar Besvarelse af Spørgsmaalet. Den bedste faar 5 Kr. i Præmie, og alle gode Besvarelser bliver optaget i Bladet. Svar skal indsendes senest den 10. November.

Red...

„Spejder Jul“.

Ligesom sidste Aar udgiver Det danske Spejderkorps sammen med K. F. U. M.-Spejderne et Julehæfte, „Spejder Jul“. Hæftet vil blive meget smukt udstyret med trefarvet Omslag, fint Papir og mange gode Billeder. Indholdet vil blive dels lødigt og mere alvorligt, dels instruktivt og dels fornøjeligt — alt i den rigtige Blanding. Det er de bedste Folk, der skriver i „Spejder Jul“. — Prisen bliver 1 Kr., hvoraf 30 pCt. tilfalder Tropen.

„Spejder Jul“ bør blive alle Spejders Julehæfte.
T.

SMØREOLIE

AF W. J. SEYMOUR

Con Mapper.

Dick følte sig for første Gang, siden han begyndte sin Karrière paa Dirt-Track Banen, noget ophidset. Han skulde om Aftenen møde sit Waterloo, men han vidste ikke, om han vilde blive Napoleon eller Wellington.

Han skulde nemlig køre et Udstillingsløb med den berømteste Kører i Landet — Con Mapper, Manden der endnu aldrig var blevet slaaet.

Ligesom Dick havde opnaaet Berømmelse som „den ukendte Rytter“, saaledes var Con Mapper ogsaa noget af et Mysterium. Nogle mente, at

han var Amerikaner, medens andre stod fast paa, at kun en Australier kunde køre saadan. Men hvad hans Nationalitet nu end var, alene det, at han var den mest dumdristige Rytter, der nogensinde havde kørt paa en Bane, og at hans Dygtighed var saa stor, at han paa Trods af sit Vovemod endnu aldrig havde været ude for at styrte, var nok. For-

klaringen var vel den, at Faren syntes at være større, end den var.

Tilmed kørte hans Maskine paa en saadan Maade, at det alene var Umagen værd at komme for at se den. Folk tilskrev det den Olie, han brugte. —

Con slentrede hen over Slaggerne og blev forestillet for den haabefulde unge Rytter, han skulde op mod.

„Naa, unge Mand,“ sagde han, „jeg har ønsket en god „Støvtur“ med Dem, lige siden Aviserne begyndte at omtale Dem som „den ukendte Rytter“. De er vel sagtens ikke Englænder?“

Dick harmedes over dette „vel sagtens“, der syntes at forudsætte, at ingen Englænder kunde køre ordentligt.

„Jeg beklager, jeg er det,“ svarede han, „jeg venter mig for Resten ogsaa en hel Del af den „Støvtur“, som De kalder det!“

„Det er sportsmæssigt. — Hvad Slags Olie bruger De egentlig?“

„Ganske almindelig Olie, tilsat lidt af min egen Opfindelse.“

„Det er ikke nær godt nok; De maa skam gøre

mere end tilsætte lidt. De kommer jo aldrig nogen Vegne, før De har faaet den rigtige Smørelse.“

„De vil maaske fortælle mig Deres Hemmelighed,“ sagde Dick leende.

„Ikke for en Million!“

„Det tænkte jeg nu heller ikke. Naa, min Olie er god nok til mig indtil videre. Men jeg tror næsten, jeg snart skal til at prøve mig lidt frem.“

Con skiftede pludselig Emne. „Har De en ordentlig Mekaniker?“

„Mekaniker?“ gentog Dick. „Jeg véd, de fleste har, men tilfældigvis véd jeg en lille Smule om Mekanik selv, og det er afgørende.“

„Det er meget godt altsammen,“ sagde den anden, „men De burde ha' en eller anden. Er der nogen ved Deres Køretøj nu?“

„Nej,“ svarede Dick.

„Hvordan véd De saa, at det er i Orden?“

Dick trak paa Skulderen. „Det véd jeg

saamænd heller ikke.“

„Stoler nok paa Lykken?“

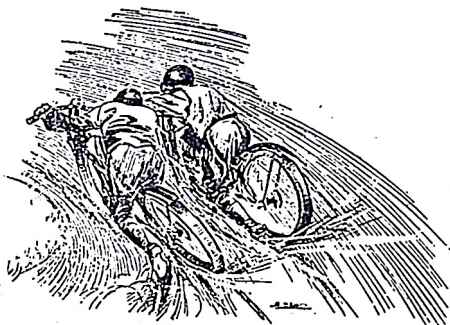
„Nej, gamle Ven, De er helt galt afmarcheret. Jeg kender ikke saa lidt til Køerne her, og vi bruger mere Tid til at køre end til at tage os af andres Maskiner.“

„Det gør mig ondt, jeg kom ind paa det. Men De vil skønne paa det engang, og saa vil De forstaa, at det betalte sig ligesaa godt at anskaffe sig en Vagthund og forklæde den som Mekaniker. Farvel med Dem. Vi ses senere.“

Han slentrede op til Sikkerhedsbarrieren og saa paa et Løb. Dick gik tilbage til sin Maskine, spekulerende paa, om der var noget om det, Con Mapper havde sagt. Han fandt sin gode Ven og Kørefælle Larry Lomer i dyb Samtale med en firskaaret ung Mand med et frastødende og ondt Ansigtsudtryk. Det første Par Sekunder lagde ingen af dem Mærke til Dick, saa vendte Larry Lomer sig om og opdagede ham.

„Hør her, Dick,“ sagde han, „denne Fyr skal hjælpe Con med at slaa dig i Aften. Kom og hils paa din Modstanders Mekaniker!“

Dick hilste, og Cons Ord randt ham i Hu —



„en Vagthund, forklædt som Mekaniker.“ Hvis han tænkte sig en Mand af den Slags, vilde Dick næsten hellere gaa uden Hund! Han kunde ikke lide ham.

„Hvad drejede den Samtale sig om, som optog Jer saa stærkt, Larry?“

„Vi talte om Fordelene ved en særlig „Smørelse“ og almindelig hæderlig Olie,“ lød Svaret. Jeg fortalte denne unge Mand, at vi stolede paa det almindelige, kvikket lidt op med noget særligt. Han mener, du maa lave det hele selv. Han har vist mig lidt af det, Con kører paa; det er noget slemt Sprøjt og stinker modbydeligt, noget i Retning af Skosvætte.“

„Det lader ham aabenbart vise de fleste Folk Ryggen,“ lo Dick. „Men jeg bryder mig nu alligevel ikke om at begynde med at bruge Gift nu, som jeg lige har fortalt Con.“

„Hm! Det er kedeligt!“

„Hvorfor?“

Mekanikeren havde fjernet sig hen til den Garage, hvor Cons Maskiner havde til Huse. Larry sænkede Stemmen.

„Det er kedeligt, fordi du netop har en Chance for at prøve det. Fyren dér er stødt sammen med Con, siger han, og for at tjene lidt Penge ekstra vil han sælge dig et Par Liter af den „særlige Blanding“ billigt. Han siger, du vil slet ikke være i Stand til at klare dig med den almindelige Olie.“

Dick trak paa Skulderen. „Ikke alle Folk er saa gode, som de burde være!“ sagde han.

Specialolien.

Ti Minutter senere var Dick og den berømte Rytter klar ved Startstedet til det første Løb. Kampen skulde afgøres paa den populære Maade: „bedste to af tre Løb“.

Con fik Lov til at tage en Prøvetur, da han ikke havde kørt paa Banen før. Han gjorde ikke noget særligt godt Indtryk. Og da de kørte til den flyvende Start, gik hans Maskine meget usikkert, og han maatte sætte Farten ned, saa at Dick kom op paa Højde med ham.

Nøjagtig paa Linie gik det Banen rundt, og langsomt nærmede de sig Startstedet. Starterne iagttog dem omhyggeligt. Manden med Flaget løftet stod helt ude paa Koksene, indtil deres Hjul næsten rørte ham. Saa traadte han pludselig tilbage, og Flaget gik. Næsten som Signalet var givet, var Dick, der havde trukket Indersiden, ved det første Sving. Ingen af Tilskuerne havde set ham komme der. Saa vidt de kunde forstaa, var det sket paa saa kort Tid, som et Lyn ses paa Himlen. Det var en storartet Start, og ingen var mere forbauset end Manden, der aldrig var

blevet slaaet. Det første Løb var ikke spændende; det var kun sensationelt. Da Dick først havde taget Føringen, lod han den ikke glide fra sig. Der var ikke noget at stille op med ham. Han for rundt om Banen, som om han var ude efter en halv Snes Rekorder paa en Gang. Det var den Slags Løb, der faar Folk til at sige, at de ikke kan se nogen Sport i, at én Mand følger efter en anden.

Men i det næste Løb — det første der gjaldt — fulgte den savnede Spænding, og Mængden var ved at skrike sig hæs.

Der var en Undskyldning for Con. Han kendte ikke Banen, maaske havde han ogsaa undervurderet sin Modstander noget. I hvert Fald er det givet, at han aldrig havde tænkt, at Dick vilde klare sig saa godt. Men i Dirt-Track-Kørsel som andetsteds er Overrumpling det halve.

Con var imidlertid Sportsmand. Han prøvede ikke paa at undskylde sig selv efter Løbet, men skyndte sig at fortælle Dick, at han var den bedste unge Kører, han havde truffet.

Det andet Løb var en hel anden Historie. Con var klar over, at han maatte gøre noget denne Gang eller ogsaa faa det mest ydmygende Nederlag, en Dirt-Track Stjerne kan faa — „to lige Løb tabt“. Desuden var han inderst denne Gang, og skønt han i sin Iver startede før Tiden, saa at de maatte køre om igen, passede han paa næste Gang og kom først til Svinget. Dick havde naturligvis halvvejs ventet dette, og han var klar over, at han ikke vilde faa nogen Chance for at komme ind, dersom Con kunde forhindre det.

Fyren beholdt Føringen godt nok. Han var klar over sin Modstanders Køremaade nu, og han syntes at drive sin Maskine til det yderste. Han kunde nu alligevel ikke forøge Forspringet, saa Dick forstod, at hvis han kunde sætte Farten lidt op, vilde han komme foran.

Men han kunde ikke forøge Farten. Hans Maskine gjorde sit yderste, og han havde kun at hænge paa. Men man kunde aldrig vide, Con kunde tage for stort et Sving.

Og det gjorde han — netop som Dick var krøbet en lille Smule nærmere. Maaske gjorde den Tanke ham nervøs, at Dick halede ind paa ham lidt efter lidt. Med et Vovemod, der fik Folk til at gispe af Spænding, styrede Dick mod Maallinien. Men Con, der havde et glimrende Hold paa sin Maskine, skød fremad som en Pil. De sluttede med et Hjul Forskel i Cons Favør.

Det tog Kegler. Folk hylede og skreg. Et Løb hver, og nu det afgørende. Spændingen var paa Kogepunktet.

„Han klarer den aldrig!“ sagde nogle.

„Vær ikke for sikre!“ sagde andre.

Dick lod Larry tage sig af Maskinen, medens han skyllede sin Hals. Det var godt for Nerverne. „Mekanikeren er gaaet ned i Pris med sin Smørelse,” fortalte Larry ham, da han kom tilbage. „Han vil give dig noget nu. Alt for at du skal vinde,” siger han.

„Jeg vil prøve det engang, men ikke nu ved denne afgørende Tur. Jeg holder mig til det gamle.”

„Jeg vilde prøve det,” sagde Larry.

Da det tredje Løb skulde startes, var Dick fuldstændig rolig. De to trykkede hinandens Hænder, inden de kørte en Runde — det holdt Publikum af —, og da saa Starterens Flag gik, fór de begge af Sted som Raketter. Dick var inderst, men Con var paa Højde med ham, og skønt denne maatte tage et større Sving, gik han dog ikke tilbage.

Paa lige Bane var det det samme; næppe en Tomme var der imellem dem. I ét Øjeblik var Dick i Spidsen, i det næste Con. Det næste Sving var en Gentagelse af det første, men saa saa det ud til, at Con vilde tage Føringen. Dick klistrede sig til ham, og da de begyndte paa den anden Runde, var han naaet et Haarsbredde foran.

Han var døv for Mængdens Raaben. Det eneste, han hørte, var hans egen og Modstanderens Maskine. Og pludselig syntes han at opdage en Skiften i Lyden fra Cons Udblæsning.

Han opdagede, at han sad og talte til sit Køretøj, prøvede paa at smigre det. Og saa døde til hans Forbavselse Lyden bag ved ham. Han turde ikke se sig tilbage, men drev sin Maskine frem, stadig hurtigere og hurtigere, og da det hvide Flag faldt og meddelte ham, at han var begyndt paa den sidste Runde, havde han et flygtigt Indtryk af, at han saa Con staa ved Siden af Banen og se utrøstelig paa sin Maskine.

Men Dick vilde ikke tro det og fortsatte. Og før han vidste af det, stod han og trak Vejret ved Opbløssedet og hørte Højtaleren meddele, at han ikke blot havde vundet Kampen, men ogsaa sat ny Rekord.

Con rystede hans Haand varmt. „Guderne maa vide, hvad der er i Vejen med min Maskine. Det ærgrer mig stærkt, at jeg ikke fuldførte Løbet, gamle Ven.”

„Uheld,” sagde Dick. „Bryd Dem ikke om det. Lad os nu faa den samlet op.”

Larry fik fat paa dem, før de andre Ryttere kunde lægge Beslag paa dem. „Jeg vil snakke med Jer,” sagde han.

De undrede sig og fulgte med, og da de var alene, vendte han sig til Con Mapper og sagde: „Hvis De undrer Dem over Deres Maskine, kan jeg løse Gaaden for Dem. Deres Mand blev ved med at presse mig for at jeg skulde tage noget af Deres Smørelse, derfor tog jeg noget tilsidst.

Hvor som helst - og naar som helst kan der ske en Ulykke

Fiertallet af disse er heldigvis i sig selv ufarlige, og naar alligevel nogle medfører varigt Møn, skyldes det ofte, at den Tilskadekomnes Omgivelser ikke har vidst, hvad de skulde gøre, til Lægen kom. Her er det, at *Nødhjælp* har sin store Mission, idet den træder hjælpende til i saa at sige enhver Situation, som kan tænkes at indtræffe. Bogen er let haandterlig i Format, let forståelig i sin Fremstilling og indeholder et Utal af praktiske Oplysninger, som enhver kan følge — — — — —

Overlæge FR. SVENDSEN

NØDHJÆLP Udsendt
i 7. Oplag

Anerkendt af Dansk Røde Kors som Grundlag for Undervisning i dettes Samariterkursus

I Karton 3.00

Gyldendal

Fotograf EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

Petit Kabinet 6 Stk. Kr. 4 — Petit Visit 6 Stk. Kr. 4
Telefon 8030



Faas overalt

Hvorfor! revner Overlæderet?

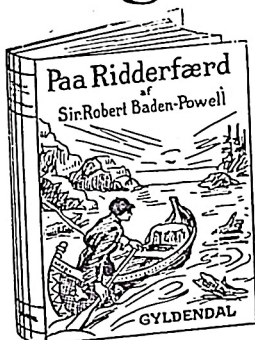
Fordi Deres Skocream har været fabrikeret af
Sæbe, Potaske og Terpentin.

Brug Spejderskocream!

Det er ren Voxsværte, saa revner Læderet
aldrig. — Saa har De:

Altid blanke Støvler. Aldrig vaade Fødder.
A/S Nord. Blacking Comp. Lærkev. II. Tlf. 5092-12687.

2 Bøger for Spejdere

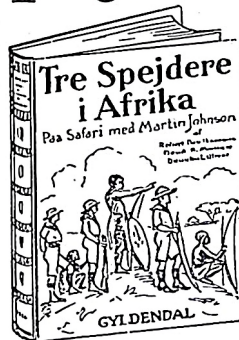


Af „Verdensspejderchefen“ Sir Baden-Powell foreligger nu paa Dansk hans overalt i Verden kendte Bog „Paa Ridderfærd“.

I Bogens Fortale skriver han:

„Paa de følgende Sider vil jeg gerne give dig nogle Vink, tagne fra mine egne Erfaringer, naar jeg stod overfor forskellige Skar og Bolger, som du sikkert ogsaa vil møde, naar du skal padle din Vej gennem Livet. Jeg skriver for Jer, som er saa fornuftige at spejde fremad, ivrige efter at se, hvor I gaar, og hvad I skal gøre her i Livet. Jeg mener, at du skal finde Vej ud gode Stier med et bestemt Maa! for Øje“.

Rigt illustr. Kartoneret 4.50



Blandt mere end 800.000 amerikanske Spejdere blev „Dick“, „Dave“ og „Doug“ udvalgt til at tilbringe Sommeren paa „Safari“ med Martin og Osa Johnson i Løvernes Land, Tanganyika. Om disse tre raske Drengene, der har skrevet denne morsomme Bog, skriver Martin Johnson: „De har set Millioner af Vildt; omrent to Hundrede Löver, Leopard, Serva!er, Genetter... Ingen har nogensinde set Löver paa nærmere Hold. Vi har mange Gange haft Drengene inde paa 10 Meters Afstand, og vi har haft mange nerverpirrende Oplevelser — særlig om Natten, naar vi tog Lynlys billeder“.

— Alle Spejdere og alle raske Drengene maa læse denne Bog.

Gyldendal

Rigt illustr. 2.75, Karton. 3.50

Jeg fik Mistanke, da han sagde, at han vilde se Dick vinde.“

„Naa?“ sagde Con mørkt.

„Jeg hældte det paa Deres Koretoj.“

De fangede den elendige Mekaniker, ligesom han prøvede paa at liste sig bort, og han indrømmede, at han med Vilje havde lavet den ubrugelige Olie og prøvet paa at faa Dick til at tage den. Det varede lidt, inden han vilde tilstaa sin Bevæggrund. Tilslidst fik han af Con Valget imellem at tilstaa eller at blive overgivet til Politiet (en Trusel, der for en stor Del var Bluff fra Cons Side, eftersom han ikke vidste, hvad han kunde anklage Manden for!). Bluffet virkede imidlertid, og Mekanikeren tilstod, at han nogle Uger i Forvejen havde skrevet til Dick og tilbudt ham sin Tjeneste uden at røbe, hvem han arbejdede hos, idet han paastod, at han kunde bringe ham alle sin Principals Hemmeligheder, hvis han blev antaget. Og Dick havde skrevet ham et Svar, som Fyren huskede. Derfra hans Ønske om Hævn.

Con lod ham gaa, som man slipper et ækelt Kryb.

„Næste Gang vi ses, Dick, vil vi prøve paa at undga den Fidsu,“ sagde han blot.

POUL HOLM
SILKEGADE 11 — TELEFON 3082
KØBENHAVN N.

Alt i Sport
Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis,
Svømming, Athletik m. m.
Nyttige Gaver

*Har du gjort en good-turn
i Dag?*

Det danske Spejderkorps.

Korpskontor:

Studiestræde 3, Tlf. Byen 8310.

Kontortid 1 — 17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Officielle Depoter:

A/S. Lembeckes Friluftsudstyr.

(Spejder- og Lejrhuset, Nørregade 15, K.

A/S. Spejder „Munderings-Magasinet“

Langemærket 3, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport:
(Førerlaget)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksværk, Box 23.

Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.

NEFA

den ideelle elektriske
Cyklelygte.
den *praktiske* Lygte
for *praktiske* Folk.
Lygten for Scouts

A/s NEFA

DALSLANDSGADE 11 — TELF. AM. 1858.

Vi kan sagtens smile



for vi bruger

Spejdent-Tandpasta.

Kendte enhver Spejder dens fortræffelige Egenskaber,
brugte han intet andet.

NB. Prisen nedsat til 50 Øre pr. Tube; faas i alle Schous Udsalg
og paa Korpsøts Depot.

Enhver

SPEJDER

og

Sportsmand

bruger daglig

WRIGLEYS P. K. TYGGEGUMMI

med Pebermyntesmag

FORFRISKENDE

SUNDT

VELSMAGENDE

Alle

Duelighedstegn

og

Mærker

er færdige og kan købes paa

Depoterne.

TELTE

fra 27 Kroner pr. Stk. syet af
prima amerik. Army Duck.

DE BEDSTE OG DER-
FOR DE BILLIGSTE.

Køb intet Telt uden at have
set mine forskellige Telte op-
stillede i

H. Halmøe

CORT ADELERSGADE 8
TELEFON BYEN
KØBENHAVN K. **6762**

BYENS REPRODUKTIONS- AKTIE- ANSTALT SELSKAB

Clichéer af enhver Art

FREDERIKSBORGGADE

Telefon 5 Byen 7750

Har I set det nye Julehefte?



Pris
50
Øre

Pris
50
Øre

„Juleferie“ indeholder Fortællinger af Holger Buchhave, Torry Gredsted, Gunnar Jørgensen, Ebbe Nielsen, R. Jørgen Nielsen, Viggo Rehlund, Chr. Reinhardt, A. Chr. Westergaard.

Omslag og Illustrationer af AXEL MATHIESEN

Steen Hasselbalchs Forlag